

VI SKREV OM ALBERT i Lymfan nummer 4-2002. Han var då en livlig kille på åtta år som gillade att åka utför, spela basket och fotboll, men det hade blivit mindre av de tuffa sporterna på grund av sitt ödem. Det fick bli paddling och simskola istället.

Han var fem veckor när hans vänstra fot svullnade upp. Det gjordes många undersökningar, men det hittades aldrig någon orsak till ödemet. När Albert var tre år ramlade han på en brygga, och fick ödem även i det högra låret. De bodde då i Södertälje och hans pappa Stefan hade tur och kom i kontakt med Walburga Saltz, som var med i uppbyggnaden av en svensk utbildning av lymfterapeuter enligt Dr Vodder, Vodderskolan, som då låg i Södertälje.

Jag undrar hur det har gått för honom, och när jag ringer upp sitter han i bilen på väg ner till Jönköping. Han ska vara med i uttagningar till landslaget i kanot. Tidigare i år har han kommit tvåa i SM i K-1, 7 300 m, pojkar födda -94.

Det med paddling och kanot har alltså hållit i sig.

– Jo, den typen av träning fungerar väldigt bra för mig, och jag mår mycket bättre och blir mer positiv av träning. Cykling, längdskidåkning och kanot fungerar jättebra. Jag har också börjat löpträna, vilket har gått över förväntan bra. När Albert tränar brukar han använda kompressionsstrumpa med inbyggd L och U vid vristerna. Det ökar effekten av kompressionen, och efter träning lägger han sig ner med benet högt i cirka 10-30 minuter.

– Bra utrustning och framförallt bra skor är det viktigaste vid träning, tycker Albert.

Albert 14 år idrottar på elitnivå

Han har däremot slutat med simskola och bad i badhus. Bakterier kommer lätt in via kvisslor eller små sår på benet, och det har gett fler attacker av rosfeber. Men han badar ändå i havet ibland. En annan förändring sen sist är att han numera äter penicillin på somrarna i förebyggande syfte.

Jag frågar om han märkt någon skillnad på sitt ödem när han blivit äldre.

– Nu när jag har blivit äldre har jag tagit mer eget ansvar över mitt ödem. Förut gick jag till lymfterapeut en gång per vecka och sen tänkte jag inte mer på det, men nu tar jag mer ansvar, och har också bättre koll.

Nu går han till Ingrid

på Röda Korset Sjukhus varannan vecka och får lymfmassage, och intensivbehandling på sommaren.

– Sen jag började på intensivbehandling har jag börjat bandagera mig. Är inte så van med det ännu, och speciellt på sommaren så slarvar jag lite, men jag börjar lära mig.

Annars störs inte Albert av sitt ödem, och det hindrar inte hans framfart. Han vill leva så normalt liv som möjligt. Den enda skillnaden mot kompisarna är att han inte duschar i gymnasalen med tanke på bakterierisken, utan får duscha i en finare dusch.

– Och kompisarna är lite avis på det, skrattar han.

Och i förbifarten pratar han om OS i London 2012.

– Jag kommer nog inte med i landslaget i år, men kanske nästa år.

Text och foto: Sandra Jensen